

Kovács András Ferenc

Hét szép szonett a szépről

*„Beauty is truth, truth beauty, – that is all
Ye know on earth, and all ye need to know.”*

*„A Szép: igaz s az Igaz: szép! – sose
Áhítsatok mást, nincs főbb bölcsesség!”*

(John Keats – Tóth Árpád)

Francesco gyermekkora

*Néma halakhoz, égi
Madarakhoz s kutyákhoz
Is szólt, kóbor lelkekhez
Beszélt – egy csóró*

*Ordast is kezessé tett,
S a szomszédban egy deres
Csillag szép homlokához
Nyomta homlokát.*

*Ha majd lehunyja
Szemét – szentek pörögnek
Elébe... Kutyák*

*Futnak, madarak
Röpdösnek – elszabadult
Lovak, csillagok!*

Ungheretto dicsősége

*Újratemetni
A szórt hamut, áldani
Húlt pora vázát?
Szelleme túlcsap a szón,
Csontjai szent szigorán.*

*Holmi püspöknél
A poéta fénylőbb, mert
Dicsőbb, s díszes valahány
Sorában... Híre
Nem márvány ragyogása –
Inkább verseit olvasd.*

*Arca szavakban
Elél, ha igen, de ha
Mégsem – imára!*

Calvus Tiburban haldokol

*Romlás légyraja
Gyűlt fölé, száz gond űzte
Vidékre... Hát nem
Hagyják soha nyugton őt,
Békén dögleni bár meg?*

*Aj, hogy gyűlöli,
Borzadón utálja már
Rómát s hülye dolgait.
Pedig mi mindent
Tudna szeretni még! De
Falnak fordul örökre.*

*Rohadjatok meg,
Közribanc, rideg férgek!
Mondja, a falnak.*

Keats alig finomkodik

*Nem egy görög vázára –
A Parthenon elrabolt
Frízeire sem gondolt,
S Fannyra sem... Csak*

*Hosszan forgatta, nézte
Mégápadt, görcsös öklét –
Keserűn, ingerülten.
Rómában is csak*

Lassún kezdődik
El a puszta öröklét –
Egy csalogánydal

Zeng, átszivárog,
Ömleng, s az alkonyégen
Hajnalt köhög szét.

Yoshiwara szépei

Sok Utamarót
Nézegettem: szerettem
Mindet, szerettem
Volna megérinteni,
Miképp Velázquez háttal

Fekvő Vénuszát,
Egy felkönyökölt kéjhölgy
Csodás nyakát... (A többi
Csocsoszani giccs,
Gésaromantika...) Csak
Egy nő ragyog, egy hátakt –

Billent fej, laza
Konty, fénypihés, finom nyak,
Fölhabzó nyakszirt.

Olvasónapló, Tóth Árpád

Apám kedvence volt ő,
Mindvégig, s persze Baudelaire,
S még hányan, mennyi költő –
Egymásnak szöges

Ellentétei!... Tőle
Lestem el titkon mindet –
S hányszor dorgált, hogy verset
Mért nem olvasok,

S hogy líra nélkül
Semmi sincs!... Ezt nem hittem –
Most már elhinném

*Neki, mert líra
Sincs már nélküle, mert nincs
Ő, sem Tóth Árpád.*

Utazás Kiotóba

*Cseresznyefákat
Nézni: figyelni szirmok,
Lepkék, madarak
Röptét, tengerhab, felhők,
Havak gomolydulását,*

*Vagy Tókaidó
Nagy útját járni végig,
S az ötvenhárom híres
Postaállomást
Naplóba, képbe, versbe
Írni mind, avagy ősszel,*

*Kerti verandán
Ülni, s vágyakozón csak
Nézni a holdat.*